

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Retsudvalg

Dato: 16. november 2010
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMSBPE
Sags nr.: 1009224
Dok nr.: 342050

Folketingets Retsudvalg har den 14. oktober 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 46 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 46:

"Hvordan agter ministeren at sikre, at psykisk syge dømt for kriminalitet bliver placeret på sikrede institutioner, hvor de bliver behandlet for deres sindslidelse og samtidig afsondret fra samfundet, idet en ny rapport viser, at ca. hver anden psykisk syg dømt for kriminalitet aldrig bliver behandlet i overensstemmelse med sin anbringelsesdom?"

Svar:

Jeg antager, at der henvises til den rapport, Direktoratet for Kriminalforsorgen har udgivet i september 2010, og som omhandler samarbejdet mellem Kriminalforsorgen og psykiatrien i forhold til foranstaltningsdømte.

Rapporten vedrører alene behandlingsdømte, idet anbringelsesdømte ikke har tilsyn af Kriminalforsorgen. Anbringelsesdømte indlægges altid.

Det fremgår af rapporten, at 58 % af de psykisk syge kriminelle, der er idømt en behandlingsdom, har været indlagt. At en behandlingsdømt ikke er indlagt, er ikke ensbetydende med, at den dømte ikke behandles.

Regionerne har ifølge lov nr. 1396 af 21. december 2005 om retspsykiatrisk behandling pligt til på deres psykiatriske sygehuse at modtage:

1. Personer, der efter retskendelse skal indlægges til mentalundersøgelse.
2. Personer, der i henhold til dom eller kendelse skal anbringes på psykiatrisk sygehus eller på anden måde undergives psykiatrisk behandling.
3. Personer, der efter Justitsministeriets eller overøvrighedens bestemmelse skal anbringes på psykiatrisk sygehus.
4. Personer, der som vilkår for prøveløsladelse eller tiltalefrafald skal undergives psykiatrisk behandling.

Bortset fra på Sikringsafdelingen er der ikke regler om kravet til sikkerheden på retspsykiatriske afdelinger, eller krav om, at regionerne skal have egentlige retspsykiatriske afdelinger. Det følger dog af regionernes forpligtelse til at modtage de retspsykiatriske patienter, at regionerne også har de nødvendige fysiske rammer og sikkerhedsprocedurer i forhold til at sikre, at patienterne ikke undslipper.

Med hensyn til sikkerheden i retspsykiatrien skal jeg i øvrigt henvise til min besvarelse den 16. september 2010 af Retsudvalgets samrådsspørgsmål BW.

Det fremgår bl.a. heraf, at Danske Regioner har nedsat et udvalg, der skal kulegrave retspsykiatrien, og som afrapporterer i januar 2011.

Jeg vil afvente udvalgsarbejdets konklusioner og derefter tage stilling til, om der for eksempel bør lovgives yderligere på området med henblik på at øge sikkerheden.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Susanne Beck Petersen